

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

B ante Y

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Butus, Plinio inter oppida Liburnie recensetur, libro 4. capite 12.
Buruntinenses, Populi sunt Calabriae in Italia, quorum meminit Plin. lib. 3. cap. 11.
Buttis, *βυττις*, Pandionis filius: unde Butada pars tribus Aegypti, Stephan. Est & Aegypti civitas. Vide supra BVT HOS.
Herodianus vicum esse scribitur Buto, *βυτο* dictum, ubi oraculum fuerit: unde & Latona Buto. Est & alia Gedrosia, Stephan.
Buxentum, *βυξεντον*, Oppidum Lucaniae, quod Graeci *Pyxonta* vocant, à buxo arbore, quae copiosa illic provenit. Plin. lib. 3. cap. 3. Vulgò, *Isolondere*.
Buzza, Plinio inter Indicas gentes ponuntur. libro 6. capite 20.
Buzeri, Gens Themiscyrae regionis in Asia. Plin. lib. 6. cap. 4. Vide **BYZGRES**.
Buzigeia, Mons est Thessaliae, Plin. lib. 4. cap. 8.

Bybassus, *βυβασσος*, Cariae oppidum Stephano, ita appellatum à Bybasso pastore, qui Aesculapium maris tempestate in Cariam delatum servavit.
Bybe, *βυβη*, Thraciae oppidum apud Stephanum, cujus incolae Bybi, *βυβι*, appellantur à Stephano.
Bybletia, Cariae regio, ab Isthmo Cnidiorum initium sumens: de qua sic scribit Herodot. libro 1: Nam quum initium Bybletia ex peninsula aspiciatur, uniusque Cnidii propemodum circumfuit, eam partem, quae boream spectat, Ceranium claudit sinus: Australen verò Symanum. Rhodiumque mare: reliquam frontem: hoc est, Isthmum, qui perextinguus est, nempe quinque stadiorum, Cnidii tentaverunt petrodere.
Byblis, *βυβλις*, Idus, *βυβλις* Suida, Filia Miletii fuisse fertur ex Cyaneae Nympha, à fratre Cauno, cujus amore deperibat, repulsa, impatientia amoris in fontem sui nominis est mutata. Vide latius totam fabulam apud Ovid. 9. Metam.
Byblis, *βυβλις*, *Mila*, Parva maris mediterranei insula est cum oppido, alio nomine Mulos dicta. Aristoteles Zephyriam: Callimachus Mimalida: Heracles Siphnum & Aeyton vocant. Haec insularum rotundissima est. Verba sunt Plin. lib. 4. capite 12.

Byblus, Est Phoenices urbs, Beryto vicina, in qua Adonidis olim insigne fuit templum. Eam tyranno oppressam Pompeius liberavit, illo secuti percussis. Sita est in excelsio quodam loco, non procul à mari. Haec ex Strab. libro 16. Hodie *Gata*.
Bycus, Sarmatiae Europae fluvius est apud Ptoemum, qui Pomponio Buges dicitur.
Byle, *βυλε*, Urbs, Vide **ELLEA**.
Byllis, *βυλλης*, apud Stephanum, Illyrici oppidum est, quod à Ptoemio *βυλλης* appellatur: & in ea parte collocatur Macedoniae, quae Adriatico mari imminet, in Illynci confinio: ubi & Plin. Bullidensum meminit.
Bymazus, *βυμαζος*, Urbs Paeoniae, Steph.
Byssi, Vide in **APPELE**.
Byssiaci, Genus Hebrycum, Steph.
Byssalas, *βυσσαλας*, Regio iuxta Sytes, Vide **Byssantes** in Stephano.
Byssus, vel **Byssus**, Gens quaedam, Steph.
Byzacium, Africae regio. Plin. lib. 4. cap. 3. in descriptione Africae. Vide **BYZANTIVM**.

Byzanthus, Populi Africae, Vide **BYZANTIVM**. De Byzante & Strabone eius fratre, vide Steph. in **Binaecopolis**.
Byzantium, [*βυζαντιον*. Vulgò *Constantinopolis*. Ger. *Constantinopel*. Turcis, *Constantinople*. Pol. *Constantinopolis*. Vng. *Konstantinopolis*.] Urbs Thraciae, ad ipsum litus Bosphorum, primum à Paulania Spartano rege condita: postea à Constantino in majus aucta, & sacri Imperii sede eò translata, ab illius nomine Constantinopolis dicta est. Hodie non sine gravissima orbis Christiani ignominia, crudelissimi Turcarum tyranni patet imperio. Est item Byzantium, Libyphoenicum regio in Africa: quam sic describit Plinius libro 4. capite 5: Libyphoenices appellantur, qui Byzantium incolunt. Ita appellatur regio ducentorum quinquaginta milium passuum per circuitum, fertilitate eximia, cum centesima fruge agricolis saenas reddente terra. Hic oppida libera Leptis, Adrumetum, Ruspina, Tapfus. Haec ille.
Byzanti, *βυζαντι*, s. um, adjectivum: ut *Littora Byzantia*, Ovid. 1. Trist. Byzanti exules, Cic. pro Domo sua.
Byzere, pen. prod. *βυζερι* Stephano, Populi in Ponto, qui Straboni Byzarea vocantur, olim Chalybes, & deinde Chaldaei dicti. Valer. Flac. 3. Argon. Byzeresq; vapi, Philyeq; à nomine dicta Littora. Plin. lib. 6. cap. 4. Buzeros vocat. Ab his portus quidam Ponti, Buzericus *βυζεριος λιμην* appellatur: cujus meminit & Steph.

Abalaca, Albaniae in Asia oppidum. Plin. lib. 4. cap. 10: Praevalent oppida Albaniae, Cabaliae, Iberiae, Harmallae iuxta flumen, etc.
Cabales, *καβαλιες*, Populi sunt Lyciae regionis, quarum regio Cabalia appellatur: in qua sunt urbes, Oenoanda (quam Strabo Oenoandron vocat) Balura, & Bubon. Vide Plin. lib. 3. cap. 27. & Herodotum lib. 4.
Cabalis, *καβαλις*, Oppidum est Cabaliae regionis Asiae, cujus meminit Stephanus. Est autem Cabalia Lyciae pars.
Caballus, *καβαλλος*, vel **Cabellus**, *καβαλλος*, Homero, Oppidum Cappadociae: quod tamen alii trans Hamum montem collocant. Appion verò vicum esse ait inter Tarsum, & Manacam. Vide Steph.
Cabellio, Nardonensis provinciae oppidum est, prope Drecontiam fluvium, & Carpentoraete. A Strabone Caballio vocatur. Vulgò *Cavallion*.
Cabera, Protei filia fuisse fertur, quae ex Vulcano tres Caberos genuit, totidemq; nymphas Caberides: quibus omnibus dicata fuisse templa, auctor est Strabo lib. 10.
Caberon, Asiae fluvius est, ut tradit Plin. lib. 6. cap. 23. in descriptione Carmaniae.
Cabiria, *καβιρια*, Oppidum citerioris Asiae, quod Cabiri inhabitabant. Sunt & Cabiri Beroii populi: ut in Stephano.
Cabul, Galilee regio est, quae Ioseph. lib. 1. Lingua Phoenicia à dispendio: mihi verò à terra tenaci, ob copiam argyriae, quae figuli utuntur, nomen accepit.
Cabullinum, *καβυλλινον*, Ptoemio, Sequanorum oppidum est ad Aram, quod alio nomine Catalunà, Galliae *Chalus* sive *Saone* dicitur.
Cabura, *καβουρα*, Foas Mesopotamiae, praeter aquarum omnium naturam, egregie odoratus: cujus fabulosam rationem reddunt, quòd luno eo aliquando fuerit perfusa. Vide Plin. lib. 11. capite 3.
Cabyle, *καβυλη*, Urbs in Thracia, ut inquit Polybius.
Cacè, Soror fuit Caci, quam quidam volunt fratris furum Herculi indicasse, & ob id meruisse ibidem à iura facinorosi venari. Sed longè aliter Virgilius libro 8, & Ovid. libro 1. fab. sentiunt.
Caccabe, *κακκαβη*, Olim appellata fuit urbs totius Africae celeberrima, quae nomine Carthago dicitur. Vide Stephanum in dictione *κακκαβη*.
Cacidiri, Inter celeberrimas Scytharum gentes Plinio ponitur lib. 6. cap. 17.
Cacidini, Siciliae populi Latinae conditionis, ut scribit Plinius lib. 3. cap. 8.
Cacis, *κακισ*, Filius fuit Vulcani, qui Latium tandem incensus & incendio vastavit: demum Hercules quoque ex Hispania, occiso Geryone, redeuntis, & apud Evandrum hospitantis, boves noctu cauda traxit in antrum suum, quas quum mane dimittas cerneret Hercules, nec quorsum errant, scire posset, forte fortuna ad hoc antrum pervenit: sed dum vestigia omnia foras vestigia videret, cum reliquis abiret. Adhibitis autem ceteris, oclusis boves altiarum desyderio magistrant, Hercules igitur audito magitu, Caci frandem cognovit, raptaq; clava iratus recurrit: sed Cacus spelunca frenus, in eadem se abscondit, clausis foribus ingressivo. Quod Hercules videns, ad montis cacumen tendit, & ad extremum desposito silice, qui antri osiummo incumbens, interceptus illic, Cacus strangulavit, bovesq; suas recepit, ut copiose describit Virg. lib. 8. Aeneid. [Ger. *Ein Sohn Vulcani* in *die Heculi sine Hinder gesten hat*.] Sunt qui affirmant hunc Cacus Evandri fuisse fratrem, qui in eo loco haurit omnia latrocinio & incendio vastavit, & ob id Vulcani filium appellatum, Ovidius fabulatur illum tricipitem fuisse, qui inquam Mxnalio jacuit fufus tria tempora ramo Cacus. etc. Venas tamen secundum philologos & historicos hoc habet, hunc fuisse Evandri nequissimum fratrem, à fratre. Novimus autem malum à Graecis *κακισ* dici, quum ita illo tempore Arcaedes appellabant, postea translato accentu Cacus dicitur esse Helene Helena. Ignem autem dicitur esse vomere, quòd ignis igne populabatur: hunc foror sua ipsam non minus prodidit. Unde etiam factum in erit, in quo es per vixones Vexa sacrificabatur. Hic scribitur enarrans cum Virgilio in eum lib. Aeneid. 8. Hic spelunca fuit vallo submotis recessu, Semihominis Caci. etc.
Cadduffi, Strab. libro 11. populi sunt Mediae prope Albanos, & Caspios.
Cadena, Regio fuit, in urbis modò instructa in montibus Ipecaoniae, ut auctor est Strabo lib. 12.